

UOHSX007KCNO

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0465/2015/VZ-32334/2015/513/ABr

Brno: 7. října 2015

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 12.8.2015 z moci úřední, jehož účastníkem je

- zadavatel – Ústecký kraj, IČO 70892156, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavatelem při zadávání veřejné zakázky „Posílení výuky strojírenských oborů pro oblast Kadaň a Klášterec nad Ohří III“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 7.5.2014 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 9.5.2014 pod ev. č. 487434, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 13.5.2014 pod ev. č. 2014/S 091-159097, a jejíž oznámení o zadání bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 9.7.2014, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 11.7.2014 pod ev. č. 2014/S 131-233919,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – Ústecký kraj, IČO 70892156, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem – **se dopustil správního deliktu** podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že nedodržel při zadávání veřejné zakázky „Posílení výuky strojírenských oborů pro oblast Kadaň a Klášterec nad Ohří III“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 7.5.2014 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 9.5.2014 pod ev. č. 487434, a v Úředním věstníku Evropské

unie dne 13.5.2014 pod ev. č. 2014/S 091-159097, zásadu zákazu diskriminace stanovenou v § 6 odst. 1 citovaného zákona, když v článku II.1.5) uveřejněného oznámení o zakázce a v článku 5 zadávací dokumentace vymezil předmět veřejné zakázky příliš široce a po dodavatelích požadoval různé druhy plnění, které spolu vzájemně nesouvisejí, čímž diskriminoval dodavatele, kteří by byli schopni dodat jen některá z požadovaných plnění, přičemž tento postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel dne 2.7.2014 uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky.

II.

Za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí se zadavateli – Ústecký kraj, IČO 70892156, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem – **ukládá** podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů,

pokuta ve výši 100 000,- Kč (sto tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“)¹, obdržel podnět k přezkoumání postupu zadavatele – Ústecký kraj, IČO 70892156, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem (dále jen „zadavatel“) – ve veřejné zakázce „Posílení výuky strojírenských oborů pro oblast Kadaň a Klášterec nad Ohří III“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 7.5.2014 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 9.5.2014 pod ev. č. 487434, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 13.5.2014 pod ev. č. 2014/S 091-159097, a jejíž oznámení o zadání bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 9.7.2014, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 11.7.2014 pod ev. č. 2014/S 131-233919 (dále jen „veřejná zakázka“).
2. V rámci šetření podnětu si Úřad vyžádal od zadavatele písemné vyjádření k podnětu a veškerou dokumentaci pořizenou v souvislosti s předmětnou veřejnou zakázkou. Po jejím přezkoumání získal pochybnosti o souladu postupu zadavatele se zákonem a z tohoto důvodu zahájil správní řízení z moci úřední.

II. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

3. Účastníkem správního řízení je podle § 116 zákona zadavatel.
4. Zahájení správního řízení oznámil Úřad zadavateli pod č. j. ÚOHS-S0465/2015/VZ-21543/2015/513/ABr ze dne 12.8.2015, přičemž ho seznámil se zjištěnými skutečnostmi. Usnesením č. j. ÚOHS-S0465/2015/VZ-21998/2015/513/ABr z téhož dne určil Úřad

¹ Pokud je v textu rozhodnutí uveden odkaz na zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, jedná se vždy o znění účinné v době zahájení zadávání veřejné zakázky.

zadavateli lhůtu, v níž mohl navrhovat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko.

5. Dnem 12.8.2015, kdy bylo shora citované oznámení o zahájení správního řízení doručeno zadavateli, bylo podle § 113 zákona v návaznosti na § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zahájeno správní řízení z moci úřední.
6. Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S0465/2015/VZ-25579/2015/513/ABr ze dne 3.9.2015 určil zadavateli lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Úřad obdržel dne 7.9.2015 vyjádření zadavatele ze dne 31.8.2015, ve kterém zadavatel odkázal na přiložené stanovisko ředitele školy, ve které byl předmět veřejné zakázky realizován.

Vyjádření zadavatele ze dne 19.8.2015

7. Zadavatel se k usnesení č. j. ÚOHS-S0465/2015/VZ-21998/2015/513/ABr ze dne 12.8.2015 vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 19.8.2015, které Úřad obdržel dne 20.8.2015, přičemž konstatuje následující.
8. Zadavatel primárně odkazuje na jeho vyjádření k podnětu ze dne 29.10.2014, které Úřad obdržel dne 31.10.2014, dále na písemnost s názvem „Vysvětlení důvodů pro zařazení stavebních prací nezbytných k realizaci dodávek do veřejné zakázky na dodávky s názvem „Posílení výuky strojírenských oborů pro oblast Kadaň a Klášterec nad Ohří III“ (dále jen „první vysvětlení“) ze dne 3.2.2015, kterou Úřad obdržel téhož dne, a konečně na písemnost nesoucí název „Vysvětlení vzájemné souvislosti stavebních prací a dodávek ve veřejné zakázce na dodávky s názvem „Posílení výuky strojírenských oborů pro oblast Kadaň a Klášterec nad Ohří III“ (dále jen „druhé vysvětlení“) ze dne 25.5.2015, kterou Úřad obdržel téhož dne. Za účelem lepšího pochopení věci, a taktéž i z hlediska chronologického, považuje Úřad za vhodné nejprve uvést ty informace, relevantní pro rozhodnutí, jež jsou obsaženy ve vyjádření zadavatele k podnětu ze dne 29.10.2014, potažmo v prvním a druhém vysvětlení ze dne 3.2.2015, resp. ze dne 25.5.2015. Posléze budou uvedeny informace, které jsou obsaženy ve vyjádření zadavatele ze dne 19.8.2015.
9. Zadavatel ve svém vyjádření k podnětu úvodem konstatuje, že rozsah stavebních prací, jež tvořily součást šetřené veřejné zakázky, byl omezen pouze na nejnutnější práce, které souvisely s dodávkou strojů a s úpravou dílenských prostor, v nichž budou tyto stroje instalovány. Dané stavební práce zadavatel považoval podle § 8 odst. 2 zákona za takové stavební práce, které sice nebyly základním účelem veřejné zakázky, nicméně byly nezbytné pro splnění veřejné zakázky na dodávky. Vzhledem k právě řečenému byly tudíž tyto stavební práce zadávány v rámci veřejné zakázky na dodávky.
10. Zadavatel v dalším podotýká, že pokud by se držel formalistického výkladu § 8 odst. 2 zákona, pak by musel předmět stavebních prací rozdělit na ty, jež jsou nezbytně nutné k instalaci poptávaných strojů, a na ty ostatní, které sice s umístěním nových strojů a zařízení souvisí, avšak nejsou pro jejich instalaci nezbytně nutné, čímž by ve svém důsledku došlo k rozdělení veřejné zakázky na stavební práce. Zadavatel doplňuje, že dodavatelé strojů by i v tomto případě byli nuceni zajistit si provedení stavebních prací bezprostředně souvisejících s instalací svých strojů a zařízení, přičemž zadavatel by musel složitě koordinovat provádění ostatních stavebních prací na jednom staveništi.

11. Zadavatel uvádí, že hlavním důvodem, proč byly všechny stavební práce zadávány v rámci jedné veřejné zakázky na dodávky, je nutnost, aby vítězný dodavatel poptávaných strojů dodržel pětiletou záruku a neargumentoval, že nezajišťoval instalaci a připojení jím dodávaných strojů, tudíž za ně nemůže ručit.
12. Zadavatel předesílá, že striktní požadavek poskytovatele dotace, aby bylo k datu 31.7.2014 realizováno a proúčtováno minimálně 10 % uznatelných nákladů projektu, jenž byl promítnut do zadávacích podmínek, vedl k tomu, že vítězný uchazeč, aby splnil předmětný požadavek, nejprve dodával stroje, a teprve následně bude realizovat související stavební práce. Zadávací podmínky totiž umožňují vítěznému dodavateli rozložit plnění veřejné zakázky v čase a dokončit tak zakázku až v roce 2015.
13. Zadavatel má za to, že domněnky o tom, že zahrnutí stavebních prací do veřejné zakázky na dodávky mohlo vést ke skryté diskriminaci, jsou čirou spekulací a neodpovídají skutečnosti. Zadavatel zdůrazňuje, že i pokud by „*potřebné stavební práce rozdělil na ty, které jsou nezbytné k instalaci dodávaných strojů a zařízení, a ty ostatní, museli by dodavatelé splňovat požadavky na kvalifikaci i na provádění stavebních prací a museli by tyto stavební práce realizovat. Pokud by byly v objemu desítek či stovek tisíc Kč, nebo vysoutěžených cca 800 tis. Kč, už není podstatné. Nemůže tedy jít o žádnou skrytou diskriminaci.*“
14. Zadavatel konstatuje, že pro zadání šetřené veřejné zakázky použil nejtransparentnější možný způsob. Nabídku totiž mohli podat nejen dodavatelé strojů (s využitím subdodávky dodavatele stavebních prací), nýbrž i stavební firmy (zde naopak s využitím subdodávky dodavatele příslušných strojů). Zadavatel dodává, že na základě jeho zkušeností jsou stavební firmy schopny zajistit v rámci veřejné zakázky na stavební práce jakékoliv dodávky.
15. Zadavatel uvádí, že šetřenému zadávacímu řízení předcházelo otevřené řízení, které však muselo být zrušeno, jelikož zadavatel neobdržel žádnou nabídku. Na zrušené zadávací řízení navazovalo jednací řízení bez uveřejnění, v němž zadavatel zaslal výzvu k jednání 3 zájemcům. Zadavatel sděluje, že důvodem, proč obdržel do výše popsaných zadávacích řízení málo nabídek, nebo dokonce žádnou nabídku, nebylo zahrnutí stavebních prací do veřejné zakázky na dodávky. Tímto problémem byla zejména v zadávacích podmínkách stanovená velmi krátká doba dodání prakticky 10 % objemu veřejné zakázky, dále požadavek zadavatele na záruční dobu po celou dobu udržitelnosti projektu, a v neposlední řadě rizikovost zakázky financované z ROP Severozápad (negativní publicita ROP Severozápad).
16. V prvním vysvětlení zadavatel popisuje příčiny pro začlenění stavebních prací do veřejné zakázky na dodávky. Potřebu vykonání předmětných stavebních prací zadavatel zdůvodňuje zejména rozměry poptávaných strojů, kdy stávající dveře nebyly dostatečně široké, a proto musely být pro manipulaci s těmito stroji vybourány, dále nedostatečnou pevností podlahové konstrukce ve stávajícím objektu pro osazení a ukotvení dodávaných zámečnických strojů, nevyhovujícími elektrorozvody apod.
17. Ve druhém vysvětlení zadavatel opětovně předesílá, že bez realizace stavebních prací by nebylo možné nové stroje dopravit do určených prostor, osadit je a bezpečně provozovat. Za účelem dopravy strojů „*na místo určení musely být pro svou malou šíři vyměněny vstupní dveře do objektu a před vlastním vstupem musela být vybudována rampa, po které byly stroje bez úhony transportovány. Stávající rozvody měly vývody na nevhodném místě, měly*

nedostatečnou kapacitu a jejich provedení bylo dle starých, dnes již neplatných norem. V případě osazení takovýchto strojů je třeba zajistit dostatečné, normám odpovídající napájení elektrickým proudem a na takovéto rozvody zajistit revizi. Při zásahu do rozvodů elektriky není žádoucí, aby původní a nové rozvody v jednom prostoru byly kombinovány (hliník x měď). Rovněž bylo nutné osadit nové rozvodné skříně, aby bylo zajištěno dostatečné jištění osazených zařízení, protože stávající skříně nevyhovovaly svou kapacitou. Z výše uvedeného důvodu byly provedeny nové instalace silnoproudé elektriky k jednotlivým strojům a ke svítidlům, které musejí odpovídat stávajícím platným normám. V inkriminovaných místnostech musely být vybourány betonové základy a kovové kotvy od stávajících strojů a musely být vybudovány nové podlahy, protože stávající podlahy by nebyly schopny bezpečně roznést zatížení strojů jak statické, tak dynamické. Dále musely být v podlahách instalovány nové rozvody elektro (napájecí a zemnicí) k jednotlivým strojům. Rozvody silnoproudé elektriky v podlahách k jednotlivým zařízením dodávaných vítězným uchazečem museli být instalovány právě na základě detailních znalostí dodávaných strojů tak, aby vývody v podlahách byly umístěny v potřebných místech. V případě, kdy by stavební práce byly odděleny a předcházely by dodávce strojů, nebylo by zaručeno umístění vývodů v podlahách na odpovídajícím místě.“

18. Zadavatel v dalším předkládá časový harmonogram, podle něhož k uzavření smlouvy na realizaci veřejné zakázky došlo dne 2.7.2014, přičemž předmětné stavební práce probíhaly v období od 7.7.2014 do 8.9.2014, a dodatečné stavební práce pak do 13.10.2014. K dodání jednotlivých strojů došlo ve dnech 9.7.2014, 9.9.2014 a 22.9.2014. S ohledem na právě řečené má zadavatel za to, že stavební práce a dodávky strojů byly časově provázané, tudíž z časového hlediska a taktéž z důvodu prostorové koordinace bylo nutné, aby byly zajišťovány jedním dodavatelem.
19. Nad rámec výše uvedených skutečností zadavatel v jeho vyjádření ke správnímu řízení ze dne 19.8.2015 Úřadu navrhuje, aby si ověřil u skutečných dodavatelů poptávaných strojů a zařízení, zda jeho požadavek na realizaci stavebních prací souvisejících s dodávkou strojů a zařízení je neobvyklý, a zda jim tak komplikoval, resp. znemožnil, podat nabídku na šetřenou veřejnou zakázku. Zadavatel zdůrazňuje, že i pokud by potřebné stavební práce rozdělil na ty, jež byly nezbytně nutné k instalaci dodávaných strojů a zařízení, a na ty ostatní, museli by dodavatelé přesto splňovat požadavky na kvalifikaci i na provádění stavebních prací a museli by tyto stavební práce nezbytně nutné k instalaci dodávaných strojů a zařízení realizovat. Ze strany zadavatele tudíž nemohlo dojít k žádné, a to ani skryté, diskriminaci, čili ani ke spáchání správního deliktu. Zadavatel v závěru svého vyjádření uvádí, že poskytovatel dotace na šetřenou veřejnou zakázku již z důvodu údajného pochybení zadavatele tuto dotaci zkrátil o 25 %. Zadavatel je přesvědčen, že pokud Úřad dospěje k závěru, že se při zadávání předmětné veřejné zakázky dopustil porušení zákona, měl by k výše nastíněné skutečnosti přihlédnout, neboť nikdo by neměl být trestán dvakrát za stejné pochybení.

Podání zadavatele ze dne 31.8.2015

20. Dne 7.9.2015 obdržel Úřad podání zadavatele s názvem „Doplnění fotodokumentace“ ze dne 31.8.2015. Zadavatel v předmětném podání pouze uvádí, že jeho přílohou učinil fotodokumentaci pořízenou před, v průběhu a po dokončení dodávek strojů a zařízení a souvisejících stavebních prací tvořících obsah šetřené veřejné zakázky, a dále vyjádření

ředitele objektu, tj. Střední školy technické, gastronomické a automobilní, Chomutov, příspěvková organizace, v němž probíhala realizace veřejné zakázky. V předmětném vyjádření je uvedeno, že z hlediska zabezpečení výuky oboru strojní mechanik bylo nutné, aby byla realizace projektu uskutečněna co nejdříve. Před vysoutěžením dodavatele strojů nebylo zřejmé, jaký konkrétní typ stroje bude dodán a jaké jsou specifické požadavky na jeho připojení do elektrické sítě, včetně zajištění přívodu. Při provádění rekonstrukce podlah bylo nezbytné koordinovat dodávku strojů z hlediska technologického zrání a rovnosti podlah v době stěhování. Za účelem rychlé realizace projektu bylo tudíž důležité, aby projekt realizovala komplexně jedna firma a aby si stavební a elektroinstalační práce zajišťovala subdodavately.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

21. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o veřejné zakázce, vyjádření zadavatele, a na základě vlastního zjištění konstatuje, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, tím, že nepostupoval v souladu se zákonem. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení zákona

22. Podle § 2 odst. 1 zákona se za zadavatele veřejné zakázky pro účely tohoto zákona považuje veřejný, dotovaný a sektorový zadavatel.
23. Podle § 2 odst. 2 zákona je veřejným zadavatelem
- a) Česká republika,
 - b) státní příspěvková organizace,
 - c) územní samosprávný celek nebo příspěvková organizace, u níž funkci zřizovatele vykonává územní samosprávný celek,
 - d) jiná právnická osoba, pokud
 1. byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a
 2. je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu.
24. Podle § 6 odst. 1 zákona je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
25. Podle § 7 odst. 2 zákona se veřejné zakázky podle předmětu dělí na veřejné zakázky na dodávky, veřejné zakázky na služby a veřejné zakázky na stavební práce.
26. Podle § 8 odst. 1 zákona veřejnou zakázkou na dodávky je veřejná zakázka, jejímž předmětem je pořízení věci, a to zejména formou koupě, koupě zboží na splátky, nájmu nebo pachtu zboží nebo nájmu nebo pachtu zboží s právem následné koupě (leasing).
27. Podle § 8 odst. 2 zákona je veřejnou zakázkou na dodávky rovněž veřejná zakázka, jejímž předmětem je kromě pořízení zboží podle odstavce 1 rovněž poskytnutí služeb nebo

stavebních prací spočívajících v umístění, montáži či uvedení takového zboží do provozu, nejedná-li se o zhotovení stavby, pokud tyto činnosti nejsou základním účelem veřejné zakázky, avšak jsou nezbytné ke splnění veřejné zakázky na dodávky.

28. Podle § 13 odst. 3 zákona zadavatel nesmí rozdělit předmět veřejné zakázky tak, aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v tomto zákoně.
29. Podle § 98 odst. 1 zákona zadavatel může rozdělit veřejnou zakázku na části, připouští-li to povaha předmětu veřejné zakázky.
30. Podle § 98 odst. 2 zákona v případě rozdělení veřejné zakázky na části uvede zadavatel tuto skutečnost v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení a vymezí předmět jednotlivých částí veřejné zakázky a další požadavky související s rozdělením veřejné zakázky na části.
31. Podle § 98 odst. 3 zákona pokud zadavatel rozděлил veřejnou zakázku na části, uvede v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení, zda je dodavatel oprávněn podat nabídku na všechny či některé části veřejné zakázky nebo jen na jednu část veřejné zakázky.

Relevantní ustanovení dalších právních předpisů

32. Podle čl. 99 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, se Česká republika člení na obce, které jsou základními územními samosprávnými celky, a kraje, které jsou vyššími územními samosprávnými celky.
33. Podle § 1 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o krajích“), je kraj územním společenstvím občanů, které má právo na samosprávu.

Skutečnosti vyplývající z dokumentace o veřejné zakázce

34. Z bodu II.1.2) oznámení o zakázce je zřejmé, že šetřená veřejná zakázka byla, podle předmětu jejího plnění, veřejnou zakázkou na dodávky.
35. Zadavatel vymezil předmět plnění veřejné zakázky v bodu II.1.5) oznámení o zakázce jako *„dodávky strojního vybavení a zajištění stavební připravenosti pro dodávky strojního vybavení pracovišť odborného výcviku pro strojírenské obory na odloučených pracovištích Střední školy technické, gastronomické a automobilní, a to na adrese 5. května 680, 432 01 Kadaň a 5. května 456, 432 01 Kadaň:*
 - *vybavení dílny pro výuku obrábění kovů univerzálními hrotovými soustruhy a univerzálními frézky;*
 - *vybavení dílny pro výuku zámečnicků dílenským nábytkem a tvářecími stroji;*
 - *vybavení pracoviště svářecké školy svářecími agregáty;*
 - *rekonstrukce podlah;*
 - *doplnění osvětlení a montáž el. rozvodů ve stávajících dílnách;*
 - *vybavení dílen potřebným nářadím a nástroji.“*
36. Z bodu II.1.8) oznámení o zakázce vyplývá, že zadavatel nepovolil rozdělení zakázky na části.
37. V čl. 5. „Vymezení předmětu plnění veřejné zakázky:“ zadávací dokumentace zadavatel uvedl, že *„Předmětem plnění zakázky jsou dodávky strojního vybavení a zajištění stavební*

přípravenosti pro dodávky strojního vybavení pracovišť odborného výcviku pro strojírenské obory na odloučených pracovištích Střední školy technické, gastronomické a automobilní, a to na adrese 5. května 680, 432 01 Kadaň a 5. května 456, 432 01 Kadaň:

- *vybavení dílny pro výuku obrábění kovů univerzálními hrotovými soustruhy a univerzálními frézkami;*
- *vybavení dílny pro výuku zámečníků dílenským nábytkem a tvářecími stroji;*
- *vybavení pracoviště svářecké školy svářecími agregáty;*
- *rekonstrukce podlah;*
- *doplnění osvětlení a montáž el. rozvodů ve stávajících dílnách;*
- *vybavení dílen potřebným nářadím a nástroji.*

Součástí zakázky je i provedení nezbytných stavebních prací dle projektové dokumentace a soupisu prací, zpracované firmou: Ing. Jan Hoyer, Zborovská 3150, 430 01 Chomutov. Projektová dokumentace a soupis prací jsou přílohou č. 2 této zadávací dokumentace.“

38. Z dokumentace o veřejné zakázce, především z přílohy č. 2 „Projektová dokumentace + Soupis prací + Soupis strojů, zařízení a vybavení“ zadávací dokumentace, konkrétně pak ze „Stavebně technické zprávy“, části „Oprava podlah a adaptace el. rozvodů v prostorách odborné výuky strojírenských oborů v objektu č.p. 680 a obrobny v objektu č.p. 456“ (dále jen „příloha č. 2 k zadávací dokumentaci“), Úřad zjistil, že součástí dodávky strojů byly, mimo jiné, i tyto stavební práce:

- vybourání stávajících venkovních dveří 1450/2100 včetně zárubně a venkovní kovové mříže u obrobny,
- vybourání venkovní betonové nájezdové rampy před obrobnu do min. hl. 40 cm pod terén včetně ocelového zábradlí,
- demontáž stávajícího strojního vybavení,
- vedení trubek topení v nikách,
- nová rampa u vstupních dveří,
- oprava podlah i mimo učebny, na chodbách a schodišti,
- oprava poškozených omítek sanačními,
- nahrazení dřevěných dveří 1450/2100 zateplenými kovovými venkovními dveřmi dvoukřídlými,
- oprava dvoukřídlých venkovních dveří,
- výmalba,
- výměna původního osvětlení, kdy v projektové dokumentaci je uvedeno, že již nesplňuje požadavek současné normy pro osvětlení.

39. Jak je zřejmé z protokolu o otevírání obálek s nabídkami ze dne 24.6.2014, obdržel zadavatel ve stanovené lhůtě celkem 2 nabídky na plnění veřejné zakázky, a to včetně nabídky podané

uchazečem – Ing. Petr Boukal - BOUKAL, IČO 14827093, se sídlem Partyzánská 108, 436 03 Litvínov - Chudeřín (dále jen „vybraný uchazeč“).

40. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 24.6.2014 vyplývá, že hodnotící komise po provedeném hodnocení na základě základního hodnotícího kritéria – nejnižší nabídková cena, dospěla k závěru, že nejvhodnější nabídkou je nabídka vybraného uchazeče, přičemž zadavateli doporučila uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky s vybraným uchazečem.
41. Zadavatel se s doporučením hodnotící komise plně ztotožnil a dne 25.6.2014 rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky, tedy nabídky podané vybraným uchazečem.
42. S vybraným uchazečem zadavatel následně dne 2.7.2014 uzavřel kupní smlouvu na plnění veřejné zakázky. Cena za předmět plnění činila dle čl. III. „Kupní cena a platební podmínky“ předmětné smlouvy celkem 10 681 071,72 Kč s DPH.

K postavení zadavatele

43. Úřad se nejprve zabýval otázkou, zda zadavatel v šetřeném případě spadá do některé z kategorií zadavatelů podle § 2 odst. 1 zákona. Podle citovaného ustanovení zákona je za zadavatele veřejné zakázky považován veřejný, sektorový, případně dotovaný zadavatel. Na základě § 2 odst. 2 písm. c) zákona náleží do kategorie veřejných zadavatelů i územní samosprávný celek nebo příspěvková organizace, u níž funkci zřizovatele vykonává územní samosprávný celek. Podle čl. 99 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, se Česká republika člení na obce, které jsou základními územními samosprávnými celky, a kraje, které jsou vyššími územními samosprávnými celky. Podle § 1 odst. 1 zákona o krajích platí, že kraj je územním společenstvím občanů, které má právo na samosprávu. S ohledem na uvedené skutečnosti Úřad tudíž tuto část odůvodnění uzavírá s konstatováním, že zadavatel, tj. Ústecký kraj, coby vyšší územní samosprávný celek, je veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. c) zákona. Osoba „zadavatele veřejné zakázky“ je tudíž zcela prokazatelně dána.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

44. Jak již bylo uvedeno na jiném místě odůvodnění tohoto rozhodnutí, předmět šetřené veřejné zakázky sestával jak z pořízení zboží (dodávka strojního vybavení), tak i z provedení konkrétních stavebních prací. Jednalo se tudíž o rozličné druhy plnění. Pokud jde o otázku vymezení předmětu veřejné zakázky, pak Úřad primárně v obecné rovině uvádí, že bytí je to výlučně zadavatel, který vymezuje předmět plnění veřejné zakázky (tedy charakter toho, co v rámci zadávacího řízení vlastně poptává), neboť pouze on sám zná nejlépe své vlastní potřeby, jež by měl co nejpřesněji a věcně definovat, nemůže k tomuto úkonu přistupovat zcela libovolně. I zde je totiž vázán zásadami uvedenými v ustanovení § 6 odst. 1 zákona, zejména zásadou zákazu diskriminace.
45. Ve věci dodržování zásady zákazu diskriminace je důležité zohlednit rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 20/2008 ze dne 5.6.2008 (veškeré citované rozsudky Nejvyššího správního soudu a Krajského soudu v Brně jsou dostupné online na www.nssoud.cz), ze kterého vyplývá, že smysl ustanovení § 6 zákona (§ 6 odst. 1 zákona dle znění rozhodného pro posouzení Úřadem) v prvé řadě směřuje k cíli samotného zákona, kterým je zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky. Zákon tohoto cíle dosahuje především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, jejichž plnění je hrazeno

z veřejných prostředků, byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli. Dále Nejvyšší správní soud ve shora citovaném rozsudku zdůraznil, že smysl a cíl zakazu diskriminace nutně vede interpreta § 6 zákona (§ 6 odst. 1 zákona dle znění rozhodného pro posouzení Úřadem) k závěru, že tento zákaz zahrnuje jednak zákaz diskriminace zjevné (přímé), tedy odlišného zacházení s jednotlivcem ve srovnání s celkem, jednak též zákaz diskriminace skryté (nepřímé), pokud tato vede v podstatě k obdobným právním zakázaným důsledkům (v oblasti práva veřejných zakázek tedy poškozování hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli).

46. Dále je v otázce dodržování zásady zakazu diskriminace důležité zohlednit i názor Krajského soudu v Brně vyjádřený v rozsudku č. j. 62 Af 7/2010 ze dne 2.3.2010 (dostupný online v přehledu soudního přezkumu rozhodovací praxe Úřadu ve věci veřejných zakázek na webu www.uohs.cz), ve kterém se uvádí, že pokud by zadavatel předmět veřejné zakázky vymezil příliš široce a v důsledku toho by se o veřejnou zakázku mohli ucházet jen někteří dodavatelé, mohl by zadavatel porušit jednu ze základních zásad zadávacího řízení zakotvenou v ustanovení § 6 zákona (§ 6 odst. 1 zákona dle znění rozhodného pro posouzení Úřadem), tj. zmíněnou zásadu zakazu diskriminace. Důležitá je podle Krajského soudu v Brně tedy skutečnost, že v důsledku široce vymezeného předmětu veřejné zakázky mohlo nabídku podat méně dodavatelů, než kdyby byla jednotlivá plnění poptávána samostatně (např. rozdělením veřejné zakázky na části), což může způsobit porušení zásady zakazu diskriminace.
47. S ohledem na výše řečené tudíž Úřad konstatuje, že při posuzování toho, zda vymezením předmětu veřejné zakázky nedošlo k porušení zásady zakazu diskriminace, je třeba na prvním místě určit, zda předmět veřejné zakázky není natolik odlišný, že jej měl zadavatel poptávat jako samostatné plnění (tedy, jinými slovy řečeno, že měl zadat více veřejných zakázek).
48. Pro určení toho, co je v konkrétním případě jedinou veřejnou zakázkou, je zapotřebí vycházet z obecného pravidla, racionálně a logicky zdůvodnitelného, podle něhož jde-li o plnění, jež má být ve prospěch zadavatele podle předmětu veřejné zakázky uskutečňováno, svým charakterem totožné či obdobné, pak jde o plnění stejného nebo srovnatelného druhu, a tedy jde o plnění, které je jedinou veřejnou zakázkou. V této souvislosti lze využít i závěr Nejvyššího správního soudu uvedený v rozsudku č. j. 2 Afs 198/2006 ze dne 27.6.2007, ve kterém je uvedeno, že se má jednat o „(...) plnění spolu úzce souvisejících zejména z hledisek místních, urbanistických, funkčních, časových nebo technologických.“
49. Jak však dále judikoval Krajský soud v Brně v již citovaném rozsudku ze dne 2.3.2010 (viz bod 46. tohoto rozhodnutí), zadavatel se může dopustit porušení zásady zakazu diskriminace v jeho skryté (nepřímé) podobě i v situaci, kdy sice všechna předmětná plnění mohl poptávat v rámci jedné veřejné zakázky (jednalo-li se tedy o plnění svým charakterem totožná či obdobná), ale nevyužil přitom možnosti odstranit či zmírnit případné omezení konkurenčního prostředí tím, že veřejnou zakázku rozdělí na části podle § 98 zákona, pokud to její povaha připouštěla (a zároveň rozdělení nebrání ustanovení § 13 odst. 3 zákona). Nejde tu přitom o to, že by byl zadavatel nucen činit něco (rozdělit veřejnou zakázku na části), co mu zákon neukládá, ale o to, že zadavatel musí využít všechny možnosti, které mu zákon (byť jako možnost, nikoli povinnost) dává, k tomu, aby se v zadávacím řízení diskriminace (resp. omezování konkurenčního prostředí) nedopouštěl.

50. Na druhém místě je pak tedy třeba při posuzování toho, zda vymezením předmětu veřejné zakázky nedošlo k porušení zásady zákazu diskriminace, určit, zda zadavatel neměl povinnost rozdělit veřejnou zakázku na části. K podmínkám, za kterých je zadavatel povinen veřejnou zakázku na části rozdělit, Krajský soud v Brně uvedl následující. *„K tomu, aby bylo možno dospět k závěru, zda zadavatel byl povinen v daném případě veřejnou zakázku rozdělit či nikoliv, je tedy třeba posoudit, zda povaha předmětu veřejné zakázky rozdělení připouštěla. Rozdělení veřejné zakázky na části přichází v úvahu obecně tehdy, pokud plnění v rámci jednotlivých částí budou plněními svým charakterem odlišnými. Naopak rozdělení veřejné zakázky na části vhodné nebude zejména tehdy, pokud bude předmět zakázky tvořen plněními navzájem se neodlišujícími nebo plněními, která na sebe úzce navazují. K rozdělení veřejné zakázky na části lze přistoupit zásadně tehdy, pokud je důvod předpokládat, že za plnění po částech bude zadavatel platit v součtu nižší cenu. Tak tomu zpravidla může být právě v situaci, kdy rozdělení veřejné zakázky na části může přinést více nabídek a tedy i větší soutěž konkurujících si dodavatelů a z toho vyplývající nižší nabídkovou cenu.“*
51. Úřad současně považuje za podstatnou i úvahu, k níž dospěl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 1 Afs 20/2008 ze dne 5.6.2008, jenž se týkal otázky skryté (nepřímé) diskriminace. Nejvyšší správní soud zde uvedl, že již samotná podstata tohoto institutu vylučuje jakoukoli jeho mechanickou aplikaci a že není dost dobře možné požadovat po zadavatelích, aby jimi vyžadované předpoklady měly na všechny potenciální uchazeče stejné dopady. Jako určitý korektiv mechanické aplikace tohoto institutu pak funguje „zjevná nepřiměřenost“.
52. Úřad je toho názoru, že pokud je institut skryté (nepřímé) diskriminace aplikovatelný na všechny postupy zadavatelů, je stejně tak obecně aplikovatelný závěr o nemožnosti jeho mechanické aplikace. Vždy je proto nezbytné při zkoumání toho, zda zadavatel neporušil zásadu zákazu diskriminace tím, jakým způsobem vymezil předmět veřejné zakázky, vzít v úvahu všechny okolnosti daného individuálního případu. Je přitom třeba, v souladu se závěry Nejvyššího správního soudu, dát zadavateli prostor i pro jeho legitimní ekonomickou úvahu. Skrytou (nepřímou) diskriminaci tak lze nalézt i v případě, kdy zadavatel vymezil předmět veřejné zakázky skutečně excesivně (tj. tehdy, když je způsobený dopad na konkurenční prostředí zjevně nepřiměřený ve vztahu k legitimním důvodům, které zadavatele k danému vymezení předmětu veřejné zakázky vedly). Je tedy třeba posoudit zejména dopad, který určité vymezení předmětu veřejné zakázky má na konkurenční prostředí, a důvody, které zadavatele k takovému vymezení vedly (a to zejména z pohledu technického a ekonomického), a tyto okolnosti následně uvážit jak jednotlivě, tak ve vzájemné souvislosti.
53. Úřad má za to, že pokud by prostor pro skutečně legitimní ekonomickou úvahu zadavatele nebyl dán, mohla by mechanická aplikace institutu zákazu skryté (nepřímé) diskriminace vést až k absurdním důsledkům, přičemž jedním z nich by v konečné fázi mohla být i realizace takového řešení, které by nedůvodně zvyšovalo náklady zadavatele a nutilo by jej tak ke zjevně nevhodnému postupu.
54. Ve světle shora uvedených úvah tedy Úřad přezkoumal vymezení předmětu veřejné zakázky v šetřeném zadávacím řízení. Úřad se tudíž zabýval otázkou, zda byly dány zákonné předpoklady pro to, aby byla jednotlivá plnění (dodávky strojů a stavební práce) zadavatelem zadávána v jednom celku („balíku“), či zda naopak bylo namísto tato plnění poptávat ve více

samostatných veřejných zakázkách, případně umožnit podávat dodavatelům nabídky na jednotlivé části veřejné zakázky.

55. Úřad uvádí, že zadavatel v bodu II.1.5) oznámení o zakázce a obdobně i v čl. 5. „Vymezení předmětu plnění veřejné zakázky:“ zadávací dokumentace, mimo jiné, uvedl, že předmět plnění veřejné zakázky spočívá v dodávce strojního vybavení a v zajištění stavební připravenosti pro dodávky strojního vybavení. Lze tudíž dovodit, že zadavatel si byl již v momentě počátku zadávacího řízení vědom dvou druhů poptávaného plnění, tj. stavebních prací a dodávek. Jak bylo Úřadem zjištěno z přílohy č. 2 k zadávací dokumentaci, do předmětu plnění „spadalo“ i provedení stavebních prací spočívajících např. ve vybourání stávajících venkovních dveří 1450/2100 včetně zárubně a venkovní kovové mříže u obrobny, ve vybourání venkovní betonové nájezdové rampy před obrobnou do min. hl. 40 cm pod terén včetně ocelového zábradlí, v opravě podlah i mimo učebny, na chodbách a schodišti, v opravě poškozených omítek sanačními, ve výmalbě apod. (v podrobnostech viz bod 38. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
56. S ohledem na výše řečené má Úřad tudíž za to, že předmět šetřené veřejné zakázky, tak jak byl koncipován (vymezen) zadavatelem, v sobě zahrnuje vzájemně nesouvisějící plnění, spočívající v dodávkách strojů a v provedení stavebních prací, která jsou schopni poskytovat různí dodavatelé. Stavební práce Úřadem vyjmenované v bodě 38. odůvodnění tohoto rozhodnutí je nutno z hlediska věcného a funkčního považovat za práce týkající se přímo stavebního objektu, v němž měly být poptávané stroje umístěny, a nikoliv dodávky strojů. Potřeba vykonání některých z těchto stavebních prací mohla být sice vyvolána dodávkou strojů (např. nutnost rozšíření dveří, stavba rampy apod.), nicméně daná skutečnost nemůže mít na závěr, že zadavateli nic nebránilo zajistit provedení stavební připravenosti pro „umístění“ strojů v rámci samostatné veřejné zakázky, případně připustit plnění veřejné zakázky po částech různými dodavateli, žádný vliv. Úřad je tedy toho názoru, že v šetřeném případě neexistoval objektivní důvod pro to, aby musel být celý předmět veřejné zakázky plněn výlučně jedním dodavatelem.
57. K argumentu zadavatele, že stavební práce, které tvořily součást šetřené veřejné zakázky, sice nebyly základním účelem veřejné zakázky, avšak jejich realizace byla z pohledu řádného splnění veřejné zakázky nezbytná, a tudíž se jednalo o stavební práce, na něž dopadá § 8 odst. 2 zákona (viz bod 9. odůvodnění tohoto rozhodnutí), konstatuje Úřad následující. Zákon v ust. § 8 odst. 2 považuje za veřejnou zakázku na dodávky též veřejnou zakázku, jejímž předmětem je vedle dodávky konkrétního zboží jako takového i poskytnutí služeb či stavebních prací, jež jsou nezbytné pro realizaci předmětu veřejné zakázky, tedy „perfektního“ dodání zboží. Platí, že v případě, kdy vzniká spor o to, zda je možné určité stavební práce podřadit pod veřejnou zakázku na dodávky či nikoliv, je třeba, aby zadavatel posoudil, zda jsou konkrétní stavební práce spjaté s dodávkou předmětu plnění takovým způsobem, že jejich případným neprovedením by dodání poptávaného zboží přestalo plnit zamýšlenou funkci, tzn. fakticky by ztrácelo smysl, jelikož by nebyl zajištěn jeho řádný účel. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem má Úřad za prokázané, že v šetřeném případě by dodání strojů nijak neohrozilo, kdyby např. nebyla provedena výmalba či výměna původního osvětlení v dílnách, případně pokud by nebyla provedena oprava poškozených omítek omítkami sanačními, coby demonstrativní výčet prací, které tvořily předmět plnění šetřené veřejné zakázky.

58. Úřad se neztotožňuje s tvrzením zadavatele, že dodávky strojů a stavební práce byly časově provázané, a proto z časového hlediska a taktě z důvodu prostorové koordinace bylo nutné, aby byly zajišťovány jedním dodavatelem (viz bod 18. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Jak Úřad zjistil z přílohy č. 2 „Oceněný soupis strojů a zařízení+oceněný soupis prací stavební části“ vzoru kupní smlouvy, předmětem dodávky bylo např. 6 ks univerzálních hrotových soustruhů, 2 ks vertikálních nástrojářských frézek, 2 ks sloupových vrtaček apod. Nejednalo se tudíž podle názoru Úřadu o nikterak atypické či speciální stroje, které by vykazovaly zvýšené požadavky na jejich umístění a instalaci, např. pokud jde o jejich zapojení do elektrické sítě. Vzhledem k této skutečnosti Úřad uvádí, že před tím, než došlo k dodání poptávaných strojů na místo určení (tj. do dílen), mohly být bez nejmenších komplikací provedeny veškeré stavební práce spočívající v přípravě na „usazení“ těchto strojů, tedy např. vybourání (rozšíření) dveří, zpevnění podlah apod., jakož i práce s dodávkou strojů přímo nesouvisející (např. nová výmalba, oprava omítek, nový rozvod topení apod.). Je tudíž zřejmé, že dodávka strojů mohla být soutěžena jako samostatná veřejná zakázka, případně mohl zadavatel dodávku strojů soutěžit společně s předmětnými stavebními pracemi, avšak měl v zadávacích podmínkách rozdělit veřejnou zakázku na části a tím připustit, aby uchazeči mohli podávat nabídku jak na část zakázky týkající se dodávky strojů, tak i na část zakázky týkající se realizace potřebných stavebních prací. Současně si zadavatel, pokud by veřejnou zakázku rozdělil na části, mohl v zadávacích podmínkách stanovit časový harmonogram plnění, a to např. tak, aby provedení stavebních prací předcházelo dodávce strojů, aniž by tím byl ohrožen požadavek dotačního orgánu na profinancování 10 % objemu plnění veřejné zakázky do 31.7.2014, jak argumentuje zadavatel (viz bod 12. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Za vhodné považuje Úřad na tomto místě zdůraznit i to, že zadavatel ve vyjádření k podnětu uvedl, že vybraný uchazeč nejprve zajistil dodávku strojů a teprve až následně realizoval související stavební práce (viz bod 12. odůvodnění tohoto rozhodnutí), zatímco v druhém vysvětlení je řečeno, že dodávky strojů i stavební práce byly provedeny prakticky v totožném termínu (viz bod 18. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Je tudíž zřejmé, že tvrzení zadavatele stran toho, kdy a v jakém pořadí byly dodávky strojů a stavební práce uskutečněny, jsou vnitřně rozporná. Úřad nicméně konstatuje, že tato skutečnost nemůže mít na výše učiněný závěr, a sice že plnění spočívající v dodávce strojů a plnění spočívající v realizaci stavebních prací byla plněními vzájemně nesouvisejícími, a tudíž jejich realizaci mohli zajišťovat různí dodavatelé, žádný vliv.
59. K argumentu zadavatele, že hlavním důvodem, proč byly všechny stavební práce zadávány v rámci jedné veřejné zakázky na dodávky, byla nutnost, aby vítězný dodavatel poptávaných strojů dodržel pětiletou záruku a neargumentoval, že nezajišťoval instalaci a připojení jím dodávaných strojů, tudíž za ně nemůže ručit (viz bod 11. odůvodnění tohoto rozhodnutí), Úřad uvádí, že je sice možné do určité míry chápat obavu zadavatele o řešení případných sporů mezi jednotlivými dodavateli, nicméně je třeba podotknout, že zadavatel nemůže své obavy o řešení případných sporů mezi jednotlivými dodavateli při zadávání veřejných zakázek upřednostňovat na úkor základních zásad zadávacího řízení, jež nacházejí své vyjádření v § 6 odst. 1 zákona. Úřad nad to dodává, že, jak bylo ostatně již zevrubně komentováno v předchozím bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí, dodávané stroje nepovažuje za natolik specifické, aby tyto vyžadovaly „zvláštní zacházení“ při jejich zapojení do provozu. Úřad opakuje, že podle jeho názoru nebylo nemožné, aby nejprve došlo k provedení všech potřebných stavebních prací jedním dodavatelem, a teprve poté

k samotné dodávce strojů, včetně jejich instalace a zprovoznění, jiným dodavatelem. Jestliže tedy zadavatel požadoval, aby dodavatel poptávaných strojů za tyto stroje ručil po dobu 5 let, pak mohl tento požadavek „ošetřit“ vhodným nastavením zadávacích podmínek (např. tedy tím, že by k dodávce strojů došlo až po vykonání všech stavebních prací), a nikoliv tím, že „smísil“ dvě nesouvisející plnění a požadoval, aby byla realizována totožným dodavatelem. Shora uvedený argument zadavatele proto Úřad považuje za argument čistě účelový.

60. Úřad se neztotožňuje ani s tvrzením zadavatele, že i pokud by potřebné stavební práce rozdělil na ty, jež byly nezbytně nutné k instalaci dodávaných strojů a zařízení, a na ty ostatní, pak by i navzdory této skutečnosti museli dodavatelé splňovat požadavky na kvalifikaci i na provádění stavebních prací a museli by tyto stavební práce nezbytně nutné k instalaci dodávaných strojů a zařízení realizovat (viz bod 19. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad uvádí, že zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon“), rozlišuje různé druhy živností, které se liší zejména způsobem vydávání oprávnění k výkonu jednotlivých živností a požadavky na prokazování způsobilosti k výkonu jednotlivých živností. Jedním z druhů živností jsou i živnosti ohlašovací.
61. Podle § 19 živnostenského zákona jsou ohlašovacími živnostmi
- a) živnosti řemeslné, je-li podmínkou provozování živnosti odborná způsobilost uvedená v § 21 a 22,
 - b) živnosti vázané, je-li podmínkou provozování živnosti odborná způsobilost uvedená v příloze č. 2 k tomuto zákonu, není-li dále stanoveno jinak,
 - c) živnost volná, u které není jako podmínka provozování živnosti odborná způsobilost stanovena.
62. Mezi živnosti řemeslné patří, mimo jiné, i živnost „Výroba, instalace, opravy elektrických strojů a přístrojů, elektronických a telekomunikačních zařízení“, u které je podle § 21 odst. 1 písm. a) živnostenského zákona dostačující k prokázání odborné způsobilosti doklad o řádném ukončení středního vzdělání s výučním listem v příslušném oboru vzdělání.
63. V případě vázané živnosti „Provádění staveb, jejich změn a odstraňování“ je jako nejnižší požadavek k prokázání odborné způsobilosti živnostenským zákonem stanoveno doložení středního vzdělání s maturitní zkouškou v oboru vzdělání zaměřeném na stavebnictví a 5 let praxe v provádění staveb.
64. Z uvedeného podle názoru Úřadu jednoznačně vyplývá, že k dodávce a montáži strojů stačí dodavateli doložení oprávnění k výkonu řemeslné živnosti „Výroba, instalace, opravy elektrických strojů a přístrojů, elektronických a telekomunikačních zařízení“, přičemž pouze z důvodu sloučení dodávky a stavebních prací do předmětu plnění šetřené veřejné zakázky zadavatel v bodě 7. „Požadavky na prokázání kvalifikace dle § 50 až § 56 zákona: zadávací dokumentace stanovil, mimo jiné, požadavky na prokázání kvalifikace podle § 54 písm. b) zákona, když určil, že „(...) uchazeč doloží doklad o oprávnění k podnikání podle zvláštních právních předpisů v rozsahu odpovídajícím předmětu veřejné zakázky, zejména doklad prokazující příslušné živnostenské oprávnění či licenci,“ a požadavky na prokázání kvalifikačních předpokladů dle § 54 písm. d) zákona když uvedl, že „(...) uchazeč předloží

doklad osvědčující odbornou způsobilost uchazeče nebo osoby, jejímž prostřednictvím odbornou způsobilost zabezpečuje, je-li pro plnění veřejné zakázky nezbytná podle zvláštních právních předpisů (jde o osobou odpovědnou za živnost vázanou „Provádění staveb, jejich změn a odstraňování“).“ Úřad na tomto místě opakuje, že dodávka a instalace strojů mohla být bez dalšího uskutečněna nezávisle na realizovaných stavebních pracích (vybourání dveří, výmalbě, novém osvětlení apod.). Nemůže tudíž obstát názor zadavatele, že k provedení „souvisejících“ stavebních prací by museli dodavatelé strojů splňovat požadavky na kvalifikaci týkající se oněch souvisejících prací, neboť dané práce, jak bylo Úřadem bezpečně zjištěno a prokázáno, nemusel realizovat dodavatel strojů, nýbrž dodavatel zcela odlišný.

65. S ohledem na výše popsané skutečnosti proto nelze než konstatovat, že zadavatel vymezil předmět veřejné zakázky příliš široce a požadoval plnění, která spolu vzájemně nesouvisí. V důsledku toho se mohli zadávacího řízení účastnit jen někteří dodavatelé a byli diskriminováni ti dodavatelé, kteří nebyli schopni vzhledem k širokému předmětu plnění podat nabídku, přestože na některá plnění by ji podat mohli.
66. Vzhledem k tomu, že zadavatel neumožnil dodavatelům podávat nabídky pouze na jednotlivé části veřejné zakázky (viz bod 36. odůvodnění tohoto rozhodnutí), lze konstatovat, že dodavatel, který nebyl schopen zajistit realizaci jak dodávek, tak i zadavatelem vyžadovaných stavebních prací, nemohl se šetřeného zadávacího řízení účastnit vůbec, nebo pouze ve spolupráci se subdodavatelem. Pro úplnost Úřad dodává, že v případě, kdy je široce koncipovaný předmět veřejné zakázky možné plnit pouze ve spolupráci se subdodavatelem, není rovněž zajištěna efektivní hospodářská soutěž, neboť ta může být efektivní pouze v případě, kdy dodavatelé mohou soutěžit nezávisle na sobě a jsou tak zároveň vystaveni konkurenčnímu tlaku. Pokud by tedy zadavatel v zadávacím řízení umožnil dodavatelům podávat nabídky na jednotlivé části veřejné zakázky, mělo by více dodavatelů z různých oborů šanci mezi sebou soutěžit, což by se také projevilo v jejich nabídkových cenách. Tímto se Úřad vypořádává i s argumentem zadavatele, že pro zadání veřejné zakázky použil nejtransparentnější postup, jelikož nabídku mohli podat nejen dodavatelé strojů (s využitím subdodávky dodavatele stavebních prací), nýbrž i stavební firmy (tu naopak s využitím subdodávky dodavatele příslušných strojů) (viz bod 14. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
67. Úřad se zabýval i objektivními dopady, které mohl příliš široce vymezený předmět plnění, tzn. požadavek zadavatele na společné plnění (dodávka strojů a provedení konkrétních stavebních prací), mít na konkurenční prostředí dodavatelů působících v oblasti stavebnictví a dodavatelů působících v oblasti dodavatelství poptávaných strojů. V této souvislosti Úřad odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 57/2011 ze dne 1.11.2012, ve kterém se uvádí, že „(...) pokud je předmět veřejné zakázky vymezen příliš široce (lze-li plnění v něm zahrnuté dodávat samostatně a děje-li se tak v praxi) a v důsledku toho podává nabídku méně dodavatelů než v situaci, kdy by byla plnění poptávána samostatně, vede to k diskriminaci těch dodavatelů, kteří by byli schopni podat nabídku na jednotlivá plnění, nicméně nejsou schopni nabídnout plnění všechna, bez ohledu na jejich možnost zajistit si subdodávky nebo podávat společnou nabídku; tím se totiž diskriminační účinek s vlivem na efektivní soutěžní prostředí, v němž se dodavatelé o veřejnou zakázku mají nacházet, nikterak neeliminuje.“

68. Ve vztahu ke shora citovanému rozsudku Krajského soudu v Brně Úřad znovu připomíná, že je právem zadavatele vymezit předmět veřejné zakázky a stanovit podmínky zadání zakázky podle svých konkrétních potřeb. Tento postup zadavatele však nesmí být v rozporu se zákonem (v tomto případě tedy se zásadou zákazu diskriminace uvedenou v ustanovení § 6 odst. 1), tj. nesmí vytvářet neodůvodněné překážky hospodářské soutěže, které by omezovaly ty dodavatele, jež by mohli podat nabídku na jednotlivá plnění.
69. Úřad s odkazem na výše řečené uvádí, že lze důvodně předpokládat, že je možné nalézt široké spektrum dodavatelů, kteří působí na trhu zabývajícím se dodávkou zadavatelem poptávaných strojů, a taktéž široké spektrum dodavatelů, kteří se zabývají prováděním stavebních (rekonstrukčních) prací vymezených zadavatelem v zadávacích podmínkách. Naopak podíl dodavatelů, kteří by současně působili jak na trhu stavebním, tak i na trhu s dodávkou příslušných strojů, považuje Úřad za značně omezený, o čemž ostatně svědčí i fakt, že zadavatel na plnění šetřené veřejné zakázky obdržel pouze 2 nabídky.
70. Pokud jde o potencialitu vlivu nezákonného jednání zadavatele při zadávání veřejné zakázky na výběr nejvhodnější nabídky, coby jednoho ze znaků skutkové podstaty správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, pak Úřad nad rámec shora řečeného dodává následující. Jak již uvedl předseda Úřadu ve svém rozhodnutí sp. zn. R128/2014, zákon nevyžaduje prokázání vlivu na výběr nejvhodnější nabídky, postačí takové jednání zadavatele, které mohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Jak rovněž konstatoval Krajský soud v Brně v rozsudku č. j. 62 Af 58/2010-159 ze dne 20. 3. 2012 *„Pro naplnění skutkové podstaty deliktu je přitom takováto možnost zcela postačující a soudu tedy nezbyvá než uzavřít s tím, že žalobce nevyvrátil, že by existovala možnost, že by v případě řádného zadání veřejné zakázky byla podána nabídka další, přičemž nelze vyloučit alespoň potenciální možnost, že by se taková nabídka stala nabídkou vítěznou (...) K tomu je třeba poukázat na to, že se jedná toliko o možnost (hypotézu), kterou není možné jakkoli prokazovat.“* Obdobně pak v rozhodnutí sp. zn. R406/2013 předseda Úřadu konstatoval, že *„v tomto kontextu je třeba poukázat na znění ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona, dle něhož postačuje pouhá možnost podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, což vyplývá z formulace tohoto ustanovení zákona, cit.: „(...) nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.“* V rozhodnutí č. j. ÚOHS-R180/2008/VZ-1837/2009/310/ASc ze dne 12. 2. 2009 předseda Úřadu konstatoval, že *„Skutková podstata správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona je navíc naplněna, i pokud jednání zadavatele má pouze potenciál podstatně ovlivnit výběr nabídky, tedy je pouze schopno tohoto ovlivnění, aniž by k němu nutně došlo. Z dikce zákona jasně plyne, že slovo „podstatně“ se vztahuje jak na skutečné ovlivnění (ovlivnil) tak i na potenciální možnost ovlivnění (mohl ovlivnit) výběru nabídky. (...) k uložení pokuty Úřadem postačí pouze potenciální možnost ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Úřad tedy není nucen zkoumat, zda k ovlivnění skutečně došlo či nedošlo, neboť z hlediska ustanovení § 120 zákona stačí pouhá možnost tohoto ovlivnění.“* Je tedy zřejmé, že není nezbytné prokázat, že ke skutečnému podstatnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky fakticky došlo, ale postačí „pouhá“ eventualita, resp. potencialita, podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 7. 10. 2011 č. j. 62 Af 41/2010-72, dovodil, že *„pro spáchání správního deliktu podle tohoto ustanovení (§ 120 odst. 1 písm. a) zákona, pozn. Úřadu) (a pro uložení pokuty podle § 120 odst. 2 ZVZ) musí být prokázáno, že zadavatel*

porušil ZVZ, přitom k porušení ZVZ ze strany zadavatele došlo kvalifikovaným způsobem. Tento kvalifikovaný způsob porušení ZVZ (závažnější, „nebezpečnější“ porušení ZVZ) je dán tehdy, pokud kromě samotného nedodržení pravidla podávaného z některého z ustanovení ZVZ již došlo k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku a zároveň pokud samotné nedodržení pravidla podávaného z některého z ustanovení ZVZ buď podstatně ovlivnilo, nebo mohlo podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.“ Krajský soud v Brně pak v rozsudku č. j. 31 Af 23/2012-40 ze dne 26. 9. 2012 k materiální stránce deliktu uvedl, že „z dikce „podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit“ vyplývá, že může jít o poruchový nebo i ohrožovací správní delikt. Zákonodárce tedy (za běžných okolností) spatřuje společenskou škodlivost již v tom, že mohlo dojít, nikoli nutně muselo, k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Není tedy pravdou, že nedošlo k naplnění materiálního znaku správního deliktu (...) již pouhá existence takové možnosti je společensky škodlivá, a došlo tedy k naplnění materiálního znaku (společenské škodlivosti) správního deliktu uvedeného v ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách.“

71. Na základě shora uvedeného Úřad konstatuje, že se zadavatel při zadávání veřejné zakázky dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že postupoval při vymezení předmětu veřejné zakázky v rozporu s ustanovením § 6 odst. 1 zákona, konkrétně v rozporu se zásadou zakazu diskriminace, když poptával plnění dvou samostatných veřejných zakázek v rámci jedné souhrnné zakázky, aniž k tomu existovaly objektivní důvody, čímž diskriminoval ty dodavatele, kterým byla znemožněna účast v těchto zadávacích řízeních, tzn., omezil hospodářskou soutěž, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel již dne 2.7.2014 uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky s vybraným uchazečem. Nelze totiž zcela vyloučit možnost, že pokud by zadavatel postupoval v souladu se zákonem, tzn. pokud by předmět plnění poptával v samostatných veřejných zakázkách, případně pokud by podle § 98 zákona rozdělil veřejnou zakázku na části a umožnil tak podat dodavatelům nabídku na její jednotlivé části, mohl být okruh uchazečů o šetřenou veřejnou zakázku širší a zadavatel tak mohl obdržet i výhodnější nabídky, než byla nabídka vybraného uchazeče, čímž by ve výsledku došlo k úspoře financí pocházejících z veřejných zdrojů, což lze řadit mezi základní účely a cíle zákona.
72. Pro Úplnost Úřad uvádí, že neprováděl zadavatelem navrhovaný důkaz, tj. obeslání skutečných dodavatelů poptávaných strojů, spočívající ve zjištění, zda jim sloučení stavebních prací a dodávek strojů znemožnilo či komplikovalo podání nabídky, neboť takový postup se jeví nadbytečným, jestliže ze samotného vyjádření zadavatele vyplývá, že neuspěl v předchozích dvou zadávacích řízeních a v šetřeném zadávacím řízení obdržel pouze dvě nabídky, přestože předmětem dodávky nejsou žádné speciálně vyvíjené stroje, ale běžné vrtačky či soustruhy.
73. Úřad proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

IV. K ULOŽENÍ POKUTY

74. Úřad posoudil postup zadavatele a vzhledem ke zjištěnému správnímu deliktu přistoupil k uložení pokuty. Ke svému rozhodnutí uvádí následující.

75. Podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.
76. V šetřeném případě se zadavatel dopustil správního deliktu tím, že nedodržel zásadu zákazu diskriminace stanovenou v § 6 odst. 1 zákona, jelikož vymezil předmět plnění veřejné zakázky příliš široce, když požadoval po dodavatelích zajištění realizace různých předmětů plnění (tj. různých druhů veřejných zakázek), jejichž dodávku a realizaci mohou zajistit různí dodavatelé, čímž diskriminoval dodavatele, kteří mohli zajistit dodávku a montáž jednotlivých výrobků (strojů), avšak nikoliv provedení stavebních prací požadovaných zadavatelem, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dne 2.7.2014 s vybraným uchazečem uzavřel kupní smlouvu.
77. Podle § 121 odst. 3 zákona odpovědnost zadavatele, který je právnickou osobou, za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezažádal řízení do 5 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán.
78. Podle § 121 odst. 3 zákona, ve znění novely zákona č. 40/2015 Sb., odpovědnost zadavatele, který je právnickou osobou, za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezažádal řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.
79. V návaznosti na posledně citované ustanovení zákona Úřad před uložením pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 121 odst. 3 zákona. V šetřeném případě se Úřad o spáchání správního deliktu dozvěděl z podnětu, jenž obdržel dne 15.10.2014. Ke spáchání správního deliktu pak došlo dne 2.7.2014, kdy zadavatel s vybraným uchazečem uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky. Správní řízení z moci úřední bylo zahájeno dne 12.8.2015. Z uvedených údajů tudíž vyplývá, že v šetřeném případě odpovědnost zadavatele za správní delikt, a to ani podle zákona ve znění novely č. 40/2015 Sb., nezanikla.
80. Podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona se za správní delikt uloží pokuta do 10 % ceny zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), c) nebo d).
81. Cena veřejné zakázky, při jejímž zadání se zadavatel dopustil správního deliktu, a za kterou může být zadavateli uložena pokuta, činí 10 681 071,72 Kč včetně DPH. Horní hranice možné pokuty (10 % z ceny veřejné zakázky) tedy činí po zaokrouhlení částku ve výši 1 068 107,- Kč.
82. Podle § 121 odst. 2, věty první, zákona se při určení výměry pokuty zadavateli, který je právnickou osobou, přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.
83. Z rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 46/2011-78 ze dne 6.12.2012 vyplývá, že je-li výše uložené pokuty výsledkem správního uvážení Úřadu a rozhodnutí je vydáváno s využitím zákonem uložené diskrece, je povinností Úřadu zabývat se všemi hledisky, která jsou pro posouzení výše pokuty nezbytná, nadto musí zohlednit i další skutečnosti, jež mohou mít na konkrétní výši pokuty vliv. Klíčovou je pak podmínka, aby z rozhodnutí bylo seznatelné, jaké konkrétní úvahy vedly správní orgán k uložení pokuty v příslušné výši, a aby výše pokuty s ohledem na zvažovaná kritéria a zákonnou limitaci vyhověla podmínce přiměřenosti. S požadavky soudu na řádné odůvodnění pokuty, obsaženými ve výše citovaném rozsudku, se Úřad vypořádává následujícím způsobem.

84. Úřad při stanovení výše pokuty vzal v první řadě v úvahu závažnost správního deliktu, za který ukládá sankci. Nezákonné jednání zadavatele při zadávání veřejné zakázky spočívající v nedodržení jedné ze základních zásad zadávacího řízení, a to zásady zákazu diskriminace dodavatelů zakotvené v § 6 odst. 1 zákona, vedlo k tomu, že zadavatel mohl omezit soutěž potenciálních dodavatelů veřejné zakázky, a tím nezajistil dostatečné nediskriminační prostředí, které má být zárukou co nejehospodárnějšího vynakládání finančních prostředků. Požadavek zadavatele, aby pouze jeden dodavatel plnil celý předmět veřejné zakázky, který zahrnoval jak dodávky strojů, tak i určité stavební práce, mohl omezit okruh potencialních dodavatelů, kteří by jinak byli schopni určitou část předmětu veřejné zakázky splnit. Zadavatel tudíž znevýhodnil oproti ostatním dodavatelům ty dodavatele, kteří by mohli podat nabídku na jednotlivá plnění, avšak nebyli schopni podat nabídky na všechna plnění požadovaná zadavatelem, tj. na celý předmět veřejné zakázky. Jedná se tedy o správní delikt závažného charakteru, neboť v důsledku nezákonného jednání zadavatele bylo podstatným způsobem narušeno konkurenční prostředí.
85. Úřad při zvažování výše pokuty přihlédl i k následkům spáchání správního deliktu. Spáchání správního deliktu mělo v daném případě za následek možné ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, neboť zadavatel mohl obdržet nabídky také od jiných uchazečů, pokud by umožnil podávat nabídky i na jednotlivé části veřejné zakázky nebo kdyby zadavatel poptával plnění, jež spolu vzájemně nesouvisí, ve více zadávacích řízeních. Nelze přitom vyloučit, že nabídka jiného uchazeče mohla být pro zadavatele ekonomicky výhodnější, čímž by došlo k úspoře finančních prostředků z veřejných zdrojů. Úřad v této souvislosti dodává, že zákon označuje za správní delikt nejen jednání, které prokazatelně ovlivnilo zadávací řízení, ale i takové jednání, které pouze mělo potenciál takového ovlivnění, aniž nutně k tomuto ovlivnění prokazatelně došlo.
86. Po pečlivém posouzení šetřeného případu ve všech vzájemných souvislostech neshledal Úřad žádné přitěžující okolnosti, jež by měly vliv na uloženou výši pokuty.
87. Jako polehčující okolnost při úvaze o výměře pokuty vzal Úřad v potaz fakt, že zadavatel poskytl v celém průběhu správního řízení Úřadu řádnou součinnost. Jako další polehčující okolnost Úřad zohlednil skutečnost, že zadavatel byl podle jeho slov při vymezení předmětu veřejné zakázky veden snahou zajistit komplexní záruku za provádění stavebních prací a dodávku strojů a zařízení. Úřad současně k výše popsaným polehčujícím okolnostem podotýká, že tyto nelze považovat za okolnosti, které by „zhojily“ uvedené porušení zákona zadavatelem. Úřad však k těmto okolnostem přihlédl při posuzování způsobu spáchání správního deliktu a při zvažování výše pokuty.
88. Při určení výše pokuty vzal Úřad v úvahu i ekonomickou situaci zadavatele, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“. Z rozpočtů zadavatele za roky 2014 a 2015, dostupných na webových stránkách www.kr-ustecky.cz, např. vyplývá, že zadavatel v předmětných letech hospodařil s příjmy přesahujícími 10 miliard Kč. Vzhledem k této skutečnosti Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty nelze vzhledem k výši finančních prostředků, jimiž zadavatel v rámci svého rozpočtu disponuje, považovat za likvidační. Nad rámec výše popsaného Úřad dodává, že k uhrazení pokuty za spáchaný správní delikt může zadavatel využít i jiné právní nástroje, např. ty, které vyplývají z pracovního práva a odpovědnosti konkrétní osoby za protiprávní stav.

89. Při posuzování výše uložené pokuty vycházel Úřad z premisy, že pokuta uložená zadavateli za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, jež nelze oddělit, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Uložená pokuta musí být natolik intenzivní, aby byla zadavatelem pociťována jako újma, neboť uložením velmi nízké pokuty by nedošlo k naplnění jejího účelu, tj. sankce za protiprávní jednání. Obdobně se vyjádřil i Krajský soud v rozsudku č. j. 62 Af 46/2011 ze dne 6.12.2012, ve kterém uvedl, že konkrétní forma postihu musí působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i jiné nositele obdobných povinností (preventivní funkce) a zároveň musí být postih dostatečně znatelný v zadavatelově materiální sféře, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by byl ovšem pro zadavatele likvidačním. Úřad uvádí, že peněžité sankce ze své podstaty vždy představuje nepříznivý zásah do sféry porušitele, který je spojen s úbytkem finančních prostředků, které mohly být případně investovány jinam.
90. Po zvážení všech okolností případu a uvážení všech argumentů zadavatele Úřad při určení výměry uložené pokuty posoudil stanovenou výši pokuty v hodnotě 100 000,- Kč, vzhledem k okolnostem případu, jako dostačující. Uložená pokuta tak naplňuje dostatečně obě shora uvedené funkce právní odpovědnosti. Úřad nad rámec právě řečeného dodává, že při uvažování o výši uložené pokuty jsou Úřadem zohledňovány ty okolnosti, jež vyplývají přímo ze zákona, případně okolnosti, které tvoří základní postuláty, na nichž je zákon vystavěn. Úřad je tudíž v rámci své činnosti při přezkumu zadávání veřejných zakázek vázán zákonem a tedy přezkoumává postupy zadavatelů (a případně za zjištěné pochybení ukládá pokutu) v intencích zákona. Skutečnost, že zadavateli byla již v důsledku jeho nesprávného postupu při zadávání šetřené veřejné zakázky zkrácena příslušným orgánem příslibená výše dotace, tak nemůže mít na nutnosti uložit zadavateli pokutu za spáchaný správní delikt podle zákona ze strany Úřadu žádný vliv.
91. Úřad posoudil postup zadavatele ze všech hledisek a vzhledem ke zjištěnému správnímu deliktu zadavatele přistoupil k uložení pokuty, neboť smlouva na realizaci veřejné zakázky byla uzavřena a nápravy tak již nelze dosáhnout jinak. Z uvedených důvodů uložil Úřad pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
92. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj – pracoviště Brno zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO zadavatele.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden

stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden
stejnopis.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží:

Ústecký kraj, Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy